

Sygn. akt I ACz 1919/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Wiceprezes SA:	Jacek Gołaczyński (spr.)
Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Ewa Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

w sprawie z powództwa: (...) **S.A. w S.**

przeciwko: (...) **spółce z o.o. w C.**

o uznanie czynności za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt VI GC 143/13

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Legnicy udzielił zabezpieczenia poprzez zakaz zbywania i obciążania przez pozwanego prawa użytkowania wieczystego nieruchomości oznaczonej nr w ewidencji gruntów (...) położonej w C., dla której Sąd Rejonowy w Z. prowadzi księgę wieczystą (...) i dalej idący wniosek oddalił. W ocenie Sądu I Instancji, wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie roszczenia o uznanie umowy sprzedaży prawa użytkowania wieczystego za bezskuteczną w stosunku do powoda z art. 527 k.c. oraz, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, oraz że osoba trzecia, czyli pozwany o tym wiedział. Sprzedaż nastąpiła bowiem na rzecz spółki utworzonej przez K. P. i M. P., którzy jednocześnie są członkami zarządu pozwanej spółki, czyli kupującego.

Postanowienie to zaskarżyła w całości pozwana spółka zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące ustaleniem, że powódka uprawdopodobniła zarówno istnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Mając powyższe na uwadze pozwana spółka wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy trafnie orzekł o uwzględnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia. Powód bowiem uprawdopodobnił zarówno istnienie samego roszczenia, jak również interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ocenił zebrany w sprawie materiał. Zgodnie z art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje zaś wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Nie znajduje przy tym uznania Sądu Apelacyjnego żaden z zarzutów wskazanych przez pozwanych w zażaleniu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie jest zasadny zarzut, jakoby powód nie uprawdopodobnił swojego roszczenia. Otóż w niniejszej sprawie powód wykazał, że prowadził egzekucje wobec dłużnika, która nie przyniosła rezultatu w postaci zaspokojenia długu. W toku postępowania egzekucyjnego dłużnik zbył wartościowy składnik majątkowy, czyli prawo użytkowania wieczystego gruntu. Zbycie nastąpiło po wszczęciu postępowania zabezpieczającego oraz egzekucyjnego i faktycznie pozbawiło dłużnika istotnego składnika jego majątku. W wyniku zatem tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny w większym stopniu. Powód w pozwie domaga się uznania czynności prawnej w postaci sprzedaży prawa użytkowania wieczystego gruntu dokonanej przez dłużnika na rzecz pozwanego za bezskuteczną wobec niego na mocy art. 527 k.c. stąd też winien wykazać, że przysługuje mu uprawnienie wynikające z tego przepisu. Nie ma też wątpliwości, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, a osoba trzecia (pozwany) o tym wiedział (art. 730 k.p.c.). Dłużnik bowiem działał przez członków swojego zarządu, czyli K. P. i M. P., którzy jednocześnie byli w tym czasie rady nadzorczej pozwanej spółki. Okoliczność powyższa została uprawdopodobniona przez powoda dokumentami z KRS pozwanego i dłużnika. Dłużnik natomiast zbył przedmiotowe prawo użytkowania wieczystego po tym, jak w dniu 6 lutego 2013 r. powód uzyskał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (na podstawie weksla) i zostało wszczęte postępowanie zabezpieczające i potem egzekucyjne. Zbycie zaś przedmiotowego prawa nastąpiło już 4 marca 2013 r. Nie ma zatem wątpliwości, że działania dłużnika wraz pozwana miały na celu pozbawienie wierzyciela możliwości zaspokojenia wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji.

bp